

## لگد به خر مرده

حکومت ارمنستان که در طول 30 سال گذشته با حمایت بیدریغ نژاد پرستان فارس اخوندی به موجودیت خود ادامه داده است و در شنا سانی محل زندگی و ترور مخالفان در خارج همکاری صمیمانه با رهبران جمهوری اسلامی داشته و در جنایت بر علیه اذربایجانی ها در اشغال قره باغ کوهستانی و اطراف آن از کمک های نقدی و غیر نقدی چند میلیارد دلاری از قبیل نفت ، گاز ، مواد غذایی و اسلحه جمهوری اسلامی استفاده برده است، اکنون متوجه شده است که این ارباب قدیمی تبدیل به خر مرده ای شده است و باید بدنبال اربابان جدید بگردد.

بدین خاطر حتی حکومت ارمنستان هم باین خر مرده لگد میزند و از احمدی نژاد میخواهد قبل از سفر به ارمنستان، متن سخنرانی خود را برای ارمنی ها بفرستد برای کنترل که در این متن سخنانی بر علیه اربابان جدید وجود نداشته باشد.





### نفوذمان را در نظام بین الملل از دست می‌دهیم

دکتر علی بیگدلی تحلیل‌گر مسائل بین المللی و عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی در گفتگویی با دیپلماسی ایرانی در مورد مشکلات ایجاد شده در سفرهای خارجی مقامات کشورمان معتقد است با این عملکرد دیپلماتیک ما هر روز میزان نفوذمان در نظام بین المللی از دست می‌دهیم.

دیپلماسی ایرانی: اتفاقاتی که در مورد سفرهای خارجی مقامات کشورمان رخ می‌دهد بهانه ای شد که با دکتر

علی بیگدلی عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی در مورد این سفرها و جایگاه ایران در نظام بین الملل

گفتگو کنیم که در زیر می‌خوانید:

### آقای دکتر وضعیت سفرهای خارجی ما در حال حاضر چگونه است؟

متأسفانه ما هر روز شاهدیم که سفرهای خارجی ما کمتر می‌شود. سفر آقای وحیدی، وزیر دفاع کشورمان به بولیوی با مشکل مواجه شد و رئیس جمهور بولیوی از آرژانتین بابت دعوت از او عذرخواهی کرد و از آقای وحیدی خواسته شد که بلافاصله خاک این کشور را ترک کند. این اقدام بسیار توهین آمیز بود. اگر من جای رئیس جمهور بودم با بولیوی قطع رابطه می‌کردم. سفر آقای احمدی نژاد به ارمنستان نیز لغو شد. این نشان می‌دهد که سفرهای ما روز به روز محدودتر می‌شود.

### این محدودیت در سفرهای خارجی به چه معناست؟

به این معناست که در حال حاضر وقتی آقای احمدی نژاد و دیگر مقامات کشور ما می‌خواهند به سفرهای خارجی بروند باید رایزنی‌ها و لابی‌های گسترده و مختلفی انجام می‌پذیرد و مذاکرات وسیعی صورت می‌گیرد تا این سفرها به وقوع بپیوندد. این به این دلیل است که ما از نظر بین المللی شرایط مطلوبی نداریم. به نظر

می‌رسد مسئله اخیر اوپک هم این شرایط را بغرنج‌تر کرده و در روابط ما با خارج را بیشتر مشکل ایجاد خواهد کرد. بنابر این به خاطر رفتارها و کردارهای غیر دیپلماتیکی که داریم روز به روز فضای بین‌المللی برای ما محدودتر می‌شود.

### آیا پیش از هر سفری این مسائل چک نمی‌شود که چنین مشکلاتی به وجود نیاید؟

از جهت آداب دیپلماسی وقتی مقامات یک کشور می‌خواهند به کشور دیگری سفر کنند کلیه مسائل کنترل می‌شود. حتی مثلاً هوای آن شهر در آن روز کنترل می‌شود. لباسی که آن مقام در آن سفر می‌پوشد یا همراهان ایشان و همه این مسائل به دقت مورد بررسی قرار می‌گیرد.

فراتر از این، من این‌گونه شنیدم وقتی مقامات ما می‌خواهند به یک کشور یا یک کنفرانس سفر کنند کشور میزبان قبلاً متن سخنرانی آن مقام را می‌گیرد و بررسی می‌کند که آیا متن این سخنرانی در چارچوب آن سفر یا آن کنفرانس هست یا خیر. اگر چنین چیزی واقعیت داشته باشد باعث تاسف است.

### لغو سفر آقای احمدی نژاد به ارمنستان نیز در این راستا قابل تحلیل است؟

آنچه که در رسانه‌ها مطرح شده بود ممنوع الخروج بودن بعضی از همراهان ایشان بود. با این وجود باید گفت به هر دلیلی که سفر آقای احمدی نژاد به ارمنستان لغو شده باشد باید به این مسئله توجه کرد که ارمنستان در حال تغییر وضعیت خود است. یعنی در حال خروج از لایه‌های سنتی سیاست خارجی خود است. بر اساس سیاست سنتی، ارمنستان ناچار بود تعاملات خوبی با ما برقرار کند. با این وجود ارمنستان در حال باز کردن فضا است و در این شرایط نیاز دارد که مقداری دوستان قدیمی را طرد کند که ما هم از دوستان قدیمی این کشور هستیم.

### آیا ممکن است مسائل داخلی و اختلافات داخلی اخیر در مورد برخی اطرافیان رئیس‌جمهور بر سیاست خارجی

#### ما موثر باشد و در این مورد به لغو سفر منجر شده باشد؟

زمانی که من دانشجوی بودم گفته می‌شد که سیاست خارجی را ترکیب سیاست داخلی معین می‌کند. یعنی مجموعه رفتارهای سیاست داخلی بر مجموعه رفتارهای سیاست خارجی اثر می‌گذارد. در حال حاضر این دو ترکیب، روی یکدیگر اثر متقابل دارند. بنابر این ما باید بپذیریم آنچه که در داخل کشور و در حوزه مسائل سیاست داخلی

می‌گذرد بر سیاست خارجی ما سایه می‌افکند. این اتفاقاتی که در مورد سفر آقای احمدی نژاد به ارمنستان رخ داده قطعاً برای اولین بار نبوده و آخرین بار هم نخواهد بود.

**به نظر می‌رسد گاهی ما در گزینش کشورها برای سفر خارجی به درستی تصمیم نمی‌گیریم. آیا چنین نیست؟**

در حال حاضر چندان قدرت انتخاب و گزینشی برای ما وجود ندارد. یعنی این که ما کجا بریم و کجا نریم چندان در دست ما و در حوزه انتخاب ما نیست. ما تلاش می‌کنیم که به هرکجا که امکان وجود دارد سفر کنیم. در حال حاضر حیاط خلوت ما کشورهای آمریکای لاتین است که این نیز روز به روز مسدود تر می‌شود. چرا که کوبا در حال برقراری روابط خود با آمریکا است. نیکاراگوه نیز در حال حل کردن اختلافات خود است. بنابراین ما تلاشی در انتخاب نمی‌کنیم چرا که چندان فرصتی برای انتخاب نداریم. ما از کوچکترین فرصتی که ایجاد می‌شود استفاده می‌کنیم تا نشان دهیم که دیوارهای تحریم و فشار را شکسته ایم. به عبارت دیگر این سفرها غنیمتی هستند.

در واقع گاهی ما به انجام برخی سفرها ناچاریم چرا که در شرایط فشار و انزوا بین المللی هستیم. ما این سفرها را انجام می‌دهیم شاید این سفرها روزه ای باشد که فشار تحریم‌ها کمتر شود.

به هر حال ما باید به این نکته نیز توجه کنیم که ما غیر از این که مورد تحریم‌های اقتصادی قرار گرفته ایم، تحریم شخصیتی مقامات جمهوری اسلامی نیز روز به روز گسترش می‌یابد. باراک اوباما در ملاقات با صدر اعظم آلمان باز تهدید کرد که شخصیت‌های بیشتری از مقامات ایران را در چارچوب تحریم قرار خواهند داد.

**ما باید چه کنیم تا مشکلات در این زمینه کاهش یابد؟**

ما باید ساختار دیپلماسی و عملکرد و رفتار سیاسی مان را با توجه به حوادثی که در داخل و خارج اتفاق می‌افتد کاملاً تعدیل کنیم. با این عملکرد دیپلماتیک ما هر روز میزان نفوذمان در نظام بین المللی از دست می‌دهیم و این مسئله با سختی جبران خواهد شد.